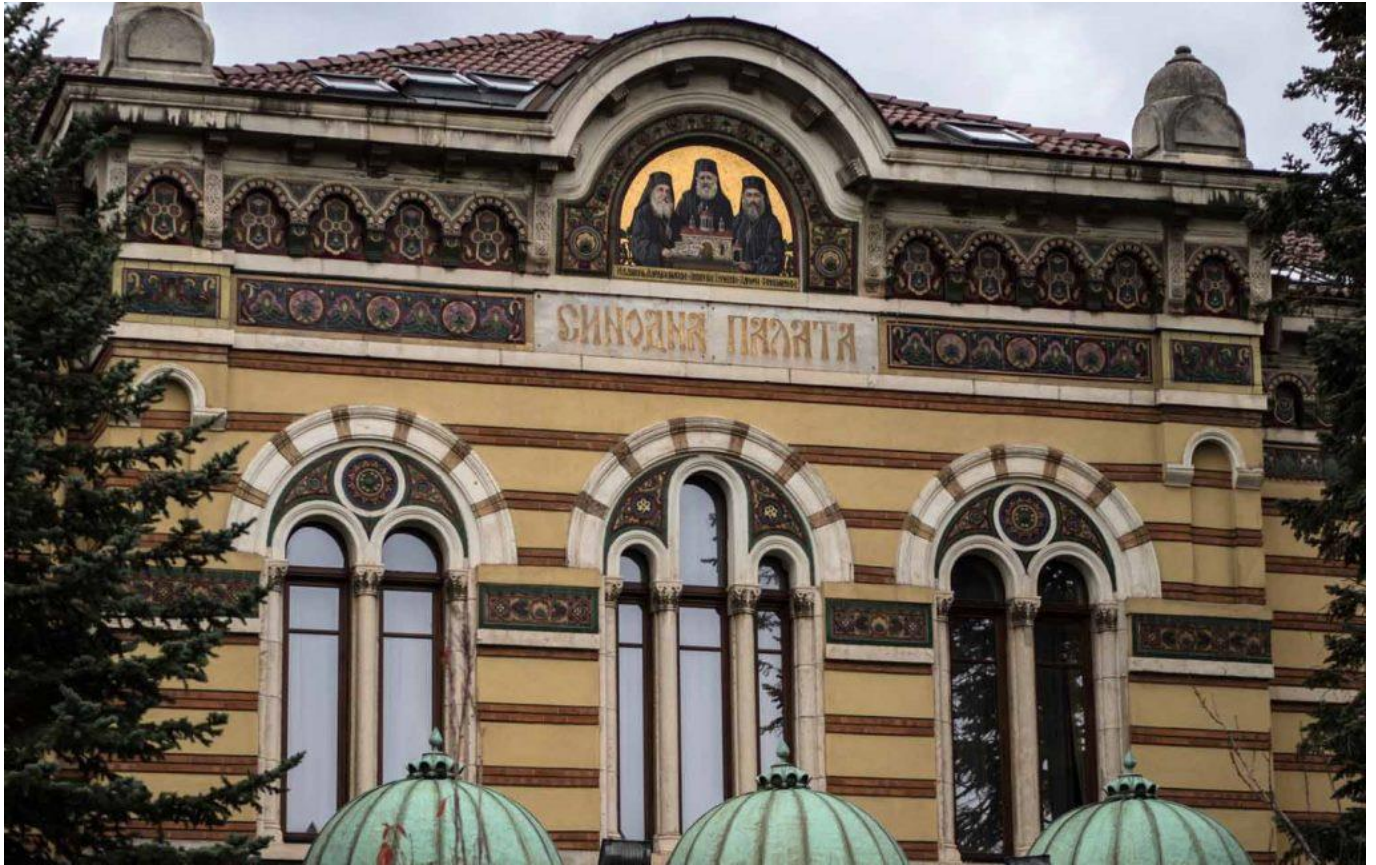

Πατριαρχικό και Συνοδικό Μήνυμα για τα 80 χρόνια αυτοκεφαλίας της Εκκλησίας της Βουλγαρίας και την άρση του σχίσματος

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Βουλγαρίας](#)

Ήταν 22 Φεβρουαρίου 1945 όταν το Οικουμενικό Πατριαρχείο ήρε το διά της «Μεγάλης Συνόδου» του 1872 διακηρυχθέν Βουλγαρικό Σχίσμα και η Βουλγαρική Εξαρχία αντικαταστάθηκε από την [Αυτοκέφαλη Εκκλησία της Βουλγαρίας](#) με την έκδοση του σχετικού Πατριαρχικού και Συνοδικού Τόμου.

Προηγουμένως η Βουλγαρική Εκκλησία ζήτησε επισήμως συγγνώμη από το Οικουμενικό Πατριαρχείο και την επιστροφή της στην κανονική τάξη των Ορθοδόξων Εκκλησιών.

Με αφορμή τη χθεσινή 80η επέτειο της άρσης του σχίσματος και της ανακήρυξης

της Εκκλησίας της Βουλγαρίας ως Αυτοκέφαλης, ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Βουλγαρίας κ.κ. Δανιήλ και η Ιερά Σύνοδος σε κοινό Μήνυμα, μεταξύ άλλων, επισημαίνουν ότι «η πραγματική δύναμη του Ορθοδόξου λαού μας βρίσκεται μόνο στην πνευματική και πολιτιστική του ενότητα, στη διατήρηση της εθνικής μνήμης και στην επίγνωση της ανάγκης για τη συνέχιση και τη σταθερή ανάπτυξη πάνω στα επιτεύγματα των προγόνων μας».

Παράλληλα απευθύνουν κάλεσμα για διαφύλαξη του Αυτοκεφάλου γιατί, όπως τονίζουν, «αυτοκεφαλία δεν σημαίνει απομόνωση και διχασμός, αλλά σπλαχνική και κανονική κοινωνία μεταξύ των Τοπικών Ορθοδόξων Εκκλησιών. Η αυτοκεφαλία είναι ένα μέτρο της ωριμότητας μιας Τοπικής Εκκλησίας στην άρρηκτη κοινωνία της με όλες τις άλλες Τοπικές Εκκλησίες, μέλη της Μίας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας».

Αναλυτικά το Πατριαρχικό και Συνοδικό Μήνυμα για την 80η επέτειο της άρσης του σχίσματος και της αυτοκεφαλίας της Εκκλησίας της Βουλγαρίας:

Προσφιλείς αδελφοί και αδελφές εν Κυρίω,

Στο ημερολόγιο της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας, υπάρχουν μέρες και ημερομηνίες που κάθε χρόνο μας ταξιδεύουν σε σημαντικά και σπουδαία γεγονότα στη χιλιετή και ταραχώδη ιστορία της. Διατηρούν ζωντανή τη μνήμη μας για το παρελθόν, που με τη σειρά του είναι ο σταθερός οδηγός στη λήψη των σωστών αποφάσεων για το παρόν και το μέλλον μας. Εορτάζουμε αυτές τις ημερομηνίες με ιδιαίτερη επισημότητα, με ευγνωμοσύνη προς τον Πανάγαθο Θεό και τους άξιους προγόνους μας, των οποίων το έργο βρίσκει τη συνέχεια και την εκπλήρωσή του σε εμάς στις μέρες μας. Μεταξύ αυτών των ημερομηνιών είναι η εικοστή δεύτερη ημέρα του Φεβρουαρίου – η ημέρα κατά την οποία, το 1945, η Ορθόδοξη Εκκλησία της Βουλγαρίας, με την επωνυμία Βουλγαρική Εξαρχία, λαμβάνει ακόμη μια -ιστορικά τρίτη- αναγνώριση της αυτοκεφαλίας της.

Από ιστορική άποψη, η απόφαση που ελήφθη εκείνη την ημέρα είναι το αποκορύφωμα της προαιώνιας και άνισης μάχης των αγωνιστών για την πνευματική και εκκλησιαστική μας ανεξαρτησία, που οδήγησε στην ίδρυση της Βουλγαρικής Εξαρχίας το 1870, που δικαίως χαρακτηρίστηκε από τους ιστορικούς ως «βουλγαρικό πρωτοκράτος» – ο πρόδρομος και η προετοιμασία για την αποκατάσταση του βουλγαρικού κράτους. Οι συνθήκες γύρω από το απαράδεκτο «Βουλγαρικό Σχίσμα» και όλες οι ιστορικές λεπτομέρειες που σχετίζονται με αυτό είναι από καιρό ερευνημένες και γνωστές. Σταδιακά, η ένταση των συζητήσεων

γύρω από αυτό δίνει τη θέση του σε μια νηφάλια αξιολόγηση αυτής της δύσκολης σύγκρουσης. Για εμάς, ως Ορθόδοξος λαός, παραμένει για πάντα στη μνήμη μας ότι ο αγώνας για πνευματική ελευθερία και εκκλησιαστική αυτοκεφαλία προηγήθηκε του αγώνα μας για πολιτική ανεξαρτησία και δεν ήταν συνέπεια αυτού, όπως συμβαίνει συνήθως στην ιστορία της Ορθόδοξης Ανατολής. Η αναγέννηση του Ορθόδοξου Βουλγαρικού έθνους έχει άλλη λογική και ακολουθεί άλλη σειρά.

Η αναγνώριση της εκκλησιαστικής μας αυτοκεφαλίας έγινε ακριβώς στις 22 Φεβρουαρίου 1945, σε μια εποχή που, μετά από μια σειρά ατυχών εθνικών καταστροφών, η δικαιοδοσία της Βουλγαρικής Εξαρχίας ήταν σημαντικά περιορισμένη. Είναι η πιο ξεκάθαρη απόδειξη των πραγματικών λόγων και κινήτρων πίσω από το εκκλησιαστικό σχίσμα που επιβλήθηκε σε εμάς το 1872.

Η χαρά των προγόνων μας την ημέρα αυτή πριν από 80 ακριβώς χρόνια ήταν μεγάλη και ειλικρινής. *«Το σχίσμα δεν υπάρχει πια. Η ευλογημένη κοινωνία έχει αποκατασταθεί. Η αυτοκεφαλία της 1000ετούς Εκκλησίας μας ευλογήθηκε και αναγνωρίστηκε»*. Με αυτά τα λόγια γεμάτα χαρά, τα μέλη της βουλγαρικής εκκλησιαστικής αντιπροσωπείας στην Κωνσταντινούπολη – οι αείμνηστοι Μητροπολίτες Νευροκόπιου Μπόρις, Μεγάλου Τυρνόβου Σωφρόνιος και ο Επίσκοπος Βελίκης Ανδρέας ενημέρωσαν τον Βούλγαρο Έξαρχο, Μητροπολίτη Στέφανο για την άρση του σχίσματος, την αναγνώριση της αυτοκεφαλίας της Εκκλησίας μας και την τέλεση του πρώτου Συλλεΐτουργου στον Πατριαρχικό Ναό στο Φανάρι.

Για εμάς σήμερα, ανεξάρτητα από όλη τη δραματική ιστορία και όλες τις διακυμάνσεις στη μοίρα του λαού μας και της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας, η παλιά, γνωστή αλήθεια παραμένει έγκυρη και αληθινή: η πραγματική δύναμη του Ορθοδόξου λαού μας βρίσκεται μόνο στην πνευματική και πολιτιστική του ενότητα, στη διατήρηση της εθνικής μνήμης και στην επίγνωση της ανάγκης για τη συνέχιση και τη σταθερή ανάπτυξη πάνω στα επιτεύγματα των προγόνων μας. Αυτό που πέτυχαν με τόσο κόπο και θυσίες παραμένει για πάντα ως διαρκής κληρονομιά για τις γενιές. Το πνεύμα της επιμονής και της θέλησής τους για ελευθερία και αξιοπρεπή ζωή πρέπει επίσης να γίνει βίωμα και σε εμάς αν θέλουμε να είμαστε άξιοι κληρονόμοι και συνεχιστές των έργων τους.

Η εποχή στην οποία ζούμε είναι μια εποχή νέων δύσκολων δοκιμασιών και προκλήσεων για την ανθρώπινη ενότητα. Η κρίση στις διακρατικές και διαεκκλησιαστικές σχέσεις μας επηρεάζει άμεσα, υπονομεύοντας τα θεμέλια και τις αρχές της ύπαρξής μας ως Εκκλησία και λαός του Θεού. Ο διχασμός και η αντιπαράθεση είναι ορατά σε κάθε επίπεδο, απειλώντας με καταστροφή και

διάλυση ότι πέτυχαν οι πρόγονοι μας. Σε τέτοιες περιόδους και μπροστά σε αυτές τις δοκιμασίες, χρειαζόμαστε ακόμη περισσότερο το παράδειγμά τους, μελετώντας και ακολουθώντας πιστά εκείνες τις αρχές και τα ιδανικά τα οποία καθοδήγησαν τις ζωές και τις πράξεις τους. Όλα όσα έχουμε και απολαμβάνουμε σήμερα -το ελεύθερο και ανεξάρτητο βουλγαρικό κράτος και η αυτοκέφαλη Ορθόδοξη Εκκλησία μας- είναι καρπός της πίστης και της εμπιστοσύνης τους στον Θεό και στην αιώνια δικαιοσύνη Του, του ζήλου τους για τη διατήρηση της πνευματικής και πολιτιστικής ταυτότητας, της αξιοπρέπειας του Ορθοδόξου λαού μας και του αυτοθυσιαστικού αγώνα τους για την επίτευξη αυτών των υψηλών στόχων και επιδιώξεων. Ας διαφυλάξουμε και ας αγαπήσουμε το Αυτοκέφαλο μας, γιατί αυτοκεφαλία δεν σημαίνει απομόνωση και διχασμός, αλλά σπλαχνική και κανονική κοινωνία μεταξύ των Τοπικών Ορθοδόξων Εκκλησιών. Η αυτοκεφαλία είναι ένα μέτρο της ωριμότητας μιας Τοπικής Εκκλησίας στην άρρηκτη κοινωνία της με όλες τις άλλες Τοπικές Εκκλησίες, μέλη της Μίας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας.

Είθε η αγάπη του Θεού, η ειρήνη Του και το μέγα έλεος Του μεθ' ημών!

Χαρούμενη και ευλογημένη επέτειος!